

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 08 0 K 004845 23 Kž
Sarajevo, 13.02.2024. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija Čorlija Dragana kao predsjednika vijeća, Idrizović Sedina i Rondić Sanele kao članova vijeća, uz sudjelovanje Roić Živane kao zapisničarke, u krivičnom predmetu protiv optuženih Lauc Ljube, zbog krivičnih djela Ubistvo iz člana 166. stav 1. u vezi sa članom 28. i Teška tjelesna ozljeda iz člana 172. stav 1. u vezi sa članom 31., a sve u vezi sa članom 54. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, i Lauc Juraja, zbog krivičnih djela Ubistvo iz člana 166. stav 1. u vezi sa članovima 28. i 33. i Teška tjelesna ozljeda iz člana 172. stav 1. u vezi sa članom 31. a sve u vezi sa članom 54. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o žalbama županijskog tužitelja iz Širokog Brijega i branitelja optuženih Lauc Ljube i Lauc Juraja, izjavljenim protiv presude Županijskog suda u Širokom Brijegu broj 08 0 K 004845 22 K od 21.07.2023. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 13.02.2024. godine u prisustvu federalnog tužitelja Halilčević Nihada i branitelja optuženih Lauc Ljube i Lauc Juraja, advokata Crnjac Gorana, a u odsutnosti uredno obaviještene braniteljice optuženih Lauc Ljube i Lauc Juraja, advokata Dalipagić Nade iz Mostara, donio je

P R E S U D U

Žalbe županijskog tužitelja iz Širokog Brijega i branitelja optuženih Lauc Ljube i Lauc Juraja se odbijaju kao neosnovane i presuda Županijskog suda u Širokom Brijegu broj 08 0 K 004845 22 K od 21.07.2023. godine, potvrđuje.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Županijskog suda u Širokom Brijegu broj 08 0 K 004845 22 K od 21.07.2023. godine, optuženi Lauc Juraj oglašen je krivim za krivično djelo Ubistvo iz člana 166. stav 1. u vezi sa članom 28. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (KZ FBiH), učinjeno na štetu oštećenog [REDACTED], za koje mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine, za

krivično djelo Ubistvo iz člana 166. stav 1. u vezi sa članom 28. KZ FBiH, učinjeno na štetu oštećene [REDAKTIRANO], za koje mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od 4 (četiri) godine, za krivično djelo Ubistvo iz člana 166. stav 1. u vezi sa članom 28. KZ FBiH, učinjeno na štetu mldb. [REDAKTIRANO], za koje mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od 5 (pet) godina te za krivično djelo Teška tjelesna ozljeda iz člana 172. stav 1. u vezi sa članom 31. KZ FBiH za koje mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od 8 (osam) mjeseci, te je primjenom člana 54. KZ FBiH, osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 7 (sedam) godina i 8 (osam) mjeseci. Istom presudom, optuženi Lauc Juraj oglašen je krivim za krivično djelo Ubistvo iz člana 166. stav 1. u vezi sa članovima 28. i 33. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (KZ FBiH), učinjeno na štetu oštećenog [REDAKTIRANO], za koje mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine, za krivično djelo Ubistvo iz člana 166. stav 1. u vezi sa članovima 28. i 33. KZ FBiH, učinjeno na štetu oštećene [REDAKTIRANO], za koje mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od 4 (četiri) godine, za krivično djelo Ubistvo iz člana 166. stav 1. u vezi sa članovima 28. i 33. KZ FBiH, učinjeno na štetu mldb. [REDAKTIRANO], za koje mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od 5 (pet) godina te za krivično djelo Teška tjelesna ozljeda iz člana 172. stav 1. u vezi sa članom 31. KZ FBiH, za koje mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od 8 (osam) mjeseci, pa je primjenom člana 54. KZ FBiH, osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 7 (sedam) godina i 8 (osam) mjeseci. Na osnovu člana 57. stav 1. KZ FBiH, optuženom Lauc Ljubi u izrečenu kaznu zatvora uračunato je vrijeme za koje je lišen slobode od 15.09.2021. godine od 10:30 sati do 15.09.2021. godine do 16:15 sati. Istom presudom na osnovu člana 202. stav 1. u vezi sa članom 200. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (ZKP FBiH), optuženi Lauc Ljubo i Lauc Juraj su obavezani da naknade troškove krivičnog postupka čiju visinu će sud utvrditi posebnim rješenjem kada pribavi tačne podatke o visini troškova, dok su na osnovu člana 212. stav 3. ZKP FBiH, oštećeni [REDAKTIRANO], [REDAKTIRANO] i mld. [REDAKTIRANO] sa imovinskopравnim zahtjevom upućeni na parnični postupak.

Protiv navedene presude žalbe su izjavili županijski tužitelj iz Širokog Brijega i branitelji optuženih Lauc Ljube i Lauc Juraja.

Žalbom županijskog tužitelja iz Širokog Brijega (u daljem tekstu: tužitelj), prvostepena presuda se pobija zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka i odluke o krivičnopravnoj sankciji, s prijedlogom da se ona ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Žalbom branitelja optuženih Lauc Ljube i Lauc Juraja, advokata Dalipagić Nade iz Mostara i advokata Crnjac Gorana iz Mostara (u daljem tekstu: branitelji optuženih), prvostepena presuda se pobija zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede Krivičnog zakona i odluke o krivičnopravnoj sankciji, s prijedlogom da se pobijana presuda preinači i da se optuženi oslobode od optužbe ili da se ona ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje, ili da se pobijana presuda ukine i odredi održavanje pretresa pred ovim sudom.

Federalni tužitelj podneskom broj T08 0 KTŽ 0007050 23 2 od 24.10.2023. godine predložio je da se žalba tužitelja uvaži, pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Sjednica vijeća ovog suda je u smislu člana 319. stav 3. ZKP BiH, održana u odsutnosti uredno obavještene braniteljice optuženih, advokata Dalipagić Nada iz Mostara. Optuženi Lauc

Ljubo i Lauc Juraj nisu tražili da budu obaviješteni o sjednici vijeća, a branitelj optuženih advokat Cranjac Goran je izjavio da su ga optuženi obavijestili da su saglasni da se sjednica vijeća održi bez njihovog prisustva. Federalni tužitelj je izjavio da ostaje u cijelosti kod navoda i prijedloga iz žalbe županijskog tužitelja, kao i prijedloga iz citiranog podneska od 24.10.2023. godine. Branitelj optuženih Lauc Ljube i Lauc Juraja je izložio žalbu ostavši pri osnovima, navodima i prijedlozima iz podnesene žalbe.

Ovaj sud je ispitao pobijanu presudu u granicama žalbenih navoda, kao i po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženih povrijeđen krivični zakon u smislu člana 321. ZKP FBiH, pa je odlučio kao u izreci presude, iz sljedećih razloga:

Žalbom tužitelja se najprije prigovara da je u toku prvostepenog postupka, konkretno dana 20.06.2023. godine, prvostepenom sudu podnio zahtjev da mu se dostave prijepisi zapisnika sa glavnog pretresa održanog 18.10.2022. i 19.10.2022. godine, a sud mu je tek dana 20.07.2023. godine, kada je održan glavni pretres, dostavio elektronskom poštom tj. putem „e-pošte“ neprovjerene prijepise zapisnika. Prema tvrdnji tužitelja, prvostepeni sud je propustio postupiti u skladu sa članom 268. stav 1. ZKP FBiH i dostaviti mu prijepise zapisnika u roku od tri dana od podnesenog zahtjeva, kao i u skladu sa članom 189. stav 1. ZKP FBiH i dostaviti mu prijepise zapisnike putem pisarne Tužiteljstva, a ne elektronskim putem, pa se zbog tih propusta nije mogao pripremiti za glavni pretres koji je održan dana 20.07.2022. godine, što je bilo od uticaja na zakonito i pravilno donošenje presude, čime je sud učinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 2. ZKP FBiH.

Ovi žalbeni navodi tužitelja su neosnovani.

Prije svega, odredbom člana 268. stav 1. ZKP FBiH, propisano je, između ostalog, da ako je glavni pretres sniman u smislu člana 169. tog Zakona, prijepis preduzete radnje će se na opravdan zahtjev stranaka i branitelja dostaviti najkasnije u roku od tri dana od preduzete radnje na glavnom pretresu, a o opravdanosti tog zahtjeva odlučuju sudija odnosno predsjednik vijeća. Dakle, radi se o instruktivnom roku u kojem će sud na zahtjev stranaka ili branitelja dostaviti prijepis zapisnika, pod uvjetom da taj zahtjev ocijeni opravdanim. S tim u vezi, iz pomenutih žalbenih navoda tužitelja i spisa predmeta, proizilazi da je glavni pretres pred prvostepenim sudom održan dana 18.10.2022. godine i 19.10.2022. godine, a da je tužitelj osam mjeseci nakon toga, konkretno dana 20.06.2023. godine, podnio zahtjev da mu se dostave prijepisi zapisnika sa tog glavnog pretresa, kako bi se mogao pripremiti za glavni pretres koji je bio zakazan za dan 20.07.2020. godine, i u konačnici, prijepise zapisnika koje je zahtijevao, sud mu je dostavio elektronskom poštom dana 20.07.2020. godine, kada je održan glavni pretres, a ne putem pisarne Tužiteljstva (član 189. ZKP FBiH). Međutim, budući da se radi o instruktivnom roku za dostavu prijepisa zapisnika sa glavnog pretresa, zatim, da iz zapisnika sa glavnog pretresa održanog dana 20.07.2023. godine, nije vidljivo da je tužitelj prigovorio prvostepenom sudu da se nije mogao pripremiti za suđenje jer mu nisu ranije dostavljeni prijepisi zapisnika sa glavnog pretresa, niti je, u smislu člana 267. stav 1. ZKP FBiH, predlagao prekid glavnog pretresa radi pripremanja optužbe, a i u konačnici tužitelj u žalbi nije naveo u kojem pogledu se nije mogao pripremiti za glavni pretres i zbog čega je naprijed navedeno postupanje prvostepenog suda bilo ili je moglo biti od uticaja na zakonito i pravilno donošenje presude, onda se, slijedom navedenog, neosnovanim

ukazuju žalbeni navodi tužitelja da je sud učinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 2. u vezi sa članovima 268. stav 1. i 189. stav 1. ZKP FBiH.

U žalbi tužitelj dalje prigovara da se on na glavnom pretresu pred prvostepenim sudom saglasio sa prijedlogom branitelja optuženih da se krivični postupak, koji se pred Općinskim sudom u Ljubuškom vodi protiv optuženih [REDACTED] (koji je oštećeni u ovom krivičnom postupku) i [REDACTED] zbog krivičnog djela Nasilničko ponašanje iz člana 362. stav 2. u vezi sa stavom 1. i članom 31. KZ FBiH, učinjenog na štetu Lauc Ljube, spoji sa ovim krivičnim postupkom. Prema tvrdnji tužitelja, budući da je sud taj prijedlog odbio „došlo je do povrede člana 32. ZKP FBiH a time i do bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 2. ZKP FBiH, a to je bilo od uticaja na zakonito i pravilno donošenje presude“. S tim u vezi, tužitelj dalje ukazuje da su u ovom krivičnom postupku provedeni svi dokazi koji su predloženi u krivičnom postupku koji se pred Općinskim sudom u Ljubuškom vodi protiv optuženih [REDACTED] i [REDACTED], zbog čega je taj krivični postupak „kontaminiran“, pri čemu je povrijeđena i odredba člana 99. ZKP FBiH kojom je propisano da se svjedoci ispituju pojedinačno i u odsustvu drugih svjedoka, a u ovom krivičnom postupku je „svjedok Ljubo Lauc slušao svjedoka [REDACTED]“ budući da su oni predloženi kao svjedoci u krivičnom postupku koji se vodi pred Općinskim sudom u Ljubuškom, što je rezultiralo „bitnom povredom odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 2. ZKP FBiH, a to je bilo od uticaja na zakonito i pravilno donošenje presude“. I branitelji optuženih u žalbi ističu identične prigovore, pa će se oni ispitati istovremeno sa pomenutim žalbenim prigovorima tužitelja.

Naprijed istaknuti žalbeni prigovori tužitelja i branitelja optuženih, nisu osnovani.

Prije svega, žalbeni prigovor tužitelja da je krivični postupak koji se pred Općinskim sudom u Ljubuškom vodi protiv optuženih [REDACTED] i [REDACTED] „kontaminiran“ time što su svi dokazi predloženi u tom postupku, izvedeni i u ovom krivičnom postupku, nije obrazložen u mjeri potrebnoj kako bi se on mogao ispitati od strane ovog suda. Pored toga, neprihvatljivi su navodi tužitelja da je u ovom krivičnom postupku „svjedok Ljubo Lauc slušao svjedoka [REDACTED]“, budući da u ovom krivičnom postupku Lauc Ljubo ima svojstvo optuženog za predmetna krivična djela. Stoga, neosnovani su žalbeni navodi tužitelja da je sud povrijedio citiranu odredbu člana 99. stav 1. ZKP FBiH, i da je to bilo od uticaja za donošenje pravilne i zakonite presude i da je na taj način time učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 2. ZKP FBiH.

Nadalje, odredbe člana 32. ZKP FBiH propisuju pravila po kojim sudovi mogu spojiti krivične postupke ovisno od konkretne situacije, tako da odluku o tome donose u svakom konkretnom slučaju. Tako je iz zapisnika sa glavnog pretresa održanog u ovom krivičnom postupku dana 20.07.2023. godine, vidljivo da je prvostepeni sud donio procesnu odluku (rješenje) kojim je odbio prijedlog odbrane optuženih da se krivični postupak, koji se pred Općinskim sudom u Ljubuškom vodi protiv optuženih [REDACTED] i [REDACTED] zbog krivičnog djela Nasilničko ponašanje iz člana 362. stav 2. u vezi sa stavom 1. i članom 31. KZ FBiH, spoji sa ovim krivičnim postupkom. Stoga, kako je sud postupio u skladu sa odredbom člana 32. ZKP FBiH (konkretno člana 32. stav 8. ZKP FBiH) i donio pomenutu odluku, o čemu je na glavnom pretresu i u pobijanoj presudi dao konkretne razloge, pa budući da se ti razlozi suda žalbama tužitelja i branitelja optuženih uopće ne osporavaju, onda se i pravilnost takve odluke ne može dovesti u

pitanje prostim žalbenim tvrdnjama da je sud povrijedio odredbu člana 32. i da je time učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 2. u vezi sa članom 32. ZKP FBiH. Također, budući da je sud, kao što je navedeno, u pobijanoj presudi (strana 5. pasus 3.), dao konkretne razloge zbog kojih je odbio prijedlog branitelja optuženih da se naprijed navedeni krivični postupak spoji sa ovim krivičnim postupkom, onda se neosnovanim ukazuju i žalbeni navodi tužitelja da je sud u pobijanoj presudi propustio dati razloge o tome i da je na taj način učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH.

Žalbom tužitelja se dalje prigovara da je prvostepeni sud povrijedio odredbe članova 288. i 285. stav 5. ZKP FBiH kada na glavnom pretresu nije uvažio prijedloge tužitelja i branitelja optuženih da se sasluša vještak psihološke struke Fadilpašić Senadin koji je učestvovao u sačinjavanju timskog neuropsihijatrijskog i psihološkog vještačenja optuženih Lauc Ljube i Lauc Juraja, nego je samo saslušana vještak neuropsihijatrijske struke dr. Bravo Mehmedbašić Alma, a što je bilo (pri čemu tužitelj ne obrazlaže zašto) od uticaja na zakonito i pravilno donošenje presude čime je, po tvrdnji tužitelja, učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 2. ZKP FBiH. Identično u žalbi prigovaraju i branitelji optuženih, pa će se i ti prigovori ispitati istovremeno sa pomenutim žalbenim prigovorima tužitelja.

Ovi žalbeni prigovori tužitelja i branitelja optuženih ne mogu dovesti u pitanje zakonitost pobijane presude.

Iz pobijane presude proizilazi (str. 20. i 21.), da je na prijedlog odbrane, a po naredbi suda, provedeno neuropsihijatrijsko vještačenje optuženih Lauc Ljube i Lauc Juraja, te da je sudski vještak neuropsihijatrijske struke dr. Bravo Mehmedbašić Alma u svom iskazu na glavnom pretresu obrazložila cio timski nalaz i mišljenje kojeg je sačinila zajedno sa vještakom psihološke struke dr. Fadilpašić Senadinom, i da je te prilike izjavila da je u mogućnosti da obrazloži i dio nalaza koji je sačinio dr. Fadilpašić Senadin. Dalje iz pobijane presude proizilazi da je prvostepeni sud u cijelosti prihvatio kao vjerodostojan nalaz i mišljenje kojeg su sačinili pomenuti sudski vještaci i na njemu zasnovao svoj zaključak da su optuženi tempore criminis bili bitno smanjeno uračunljivi.

Što se tiče naprijed navedenih žalbenih prigovora tužitelja i branitelja optuženih, ovaj sud podsjeća da je odredbom člana 312. stav 2. ZKP FBiH, propisano da bitna povreda odredaba krivičnog postupka postoji i ako sud u toku glavnog pretresa ili prilikom donošenja presude ne primijeni ili nepravilno primijeni koju odredbu procesnog zakona, ali samo ukoliko je to bilo ili je moglo biti od uticaja na zakonito i pravilno donošenje presude, pa je stoga neophodno u žalbi kojom se pobija presuda zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 2. ZKP FBiH, potpuno i određeno navesti ne samo na koji način i koju zakonsku odredbu je sud povrijedio (nije primijenio odredbu ili ju je nepravilno primijenio), nego i zbog čega je to bilo ili je moglo biti od uticaja na zakonito i pravilno donošenje presude. Kako oba navedena uvjeta moraju biti ispunjena da bi bila učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 2. ZKP FBiH, onda nije dovoljno žalbom samo ukazati da sud nije primijenio ili je nepravilno primijenio koju odredbu procesnog zakona, i istaći uopćenu tvrdnju da je to uticalo ili je moglo biti od uticaja na zakonito i pravilno donošenje presude.

Kako se u konkretnom slučaju tužitelj i branitelji optuženih u svojim žalbama nisu određeno izjasnili zbog čega je pomenuti propust suda da postupi u skladu sa članom 285. stav 5.

i u skladu sa članom 288. ZKP FBiH (kojim se zapravo propisuju uvjeti i način korištenja iskaza iz istrage na glavnom pretresu), na koji ukazuju u svojim žalbama, bio ili mogao biti od uticaja na zakonito i pravilno donošenje presude, a što ovaj sud u smislu člana 321. ZKP FBiH ne ispituje po službenoj dužnosti pa nije ni bio u prilici da ispita osnovanost žalbenih tvrdnji tužitelja i branitelja optuženih da je na taj način prvostepeni sud učinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 2. ZKP FBiH.

Nadalje, branitelji optuženih u žalbi samo prigovaraju da je sud u pobijanoj presudi propustio cijeniti dokaze pojedinačno i u njihovoj međusobnoj vezi te navesti razloge o odlučnim činjenicama, pri čemu propuštaju u žalbi konkretizirati koje konkretno dokaze je prvostepeni sud propustio cijeniti u pobijanoj presudi i u odnosu na koje odlučne činjenice su izostali razlozi suda, pa se uslijed takve paušalnosti ovi žalbeni prigovori nisu mogli ni ispitati. S tim u vezi, ovaj sud podsjeća da u smislu člana 321. ZKP FBiH, kao drugostepeni sud, ne pazi po službenoj dužnosti da li je učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka.

Također, nije prihvatljiva ni prosta žalbena tvrdnja branitelja optuženih da je prvostepeni sud propustio u pobijanoj presudi određeno i potpuno iznijeti koje činjenice i iz kojih razloga uzima kao dokazane ili nedokazane, bez dalje konkretizacije te tvrdnje, jer iz pobijane presude (str. 6. do 22.), zaista proizilazi da je sud naveo određene razloge o tome koje činjenice i iz kojih razloga je našao dokazanim.

Nisu osnovani ni žalbeni prigovori branitelja optuženih da su se “odbrana i Tužiteljstvo saglasno protivili da se pročita iskaz iz istrage oštećenog [REDACTED] jer za takav postupak nije bilo nikakvog osnova čime je sud počinio bitne povrede odredaba krivičnog postupka”.

Naime, iz pobijane presude (str. 16. i 17.), proizilazi da je prvostepeni sud iskaz iz istrage oštećenog kao svjedoka [REDACTED], koji je dao na zapisnik Policijske uprave Ljubuški broj 02-2-6/2-11-539/19 od 23.12.2019. godine (u daljem tekstu: iskaz iz istrage), pročitao na glavnom pretresu i koristio kao dokaz u ovom krivičnom postupku na osnovu ovlaštenja koje sadrži član 288. stav 2. ZKP FBiH. Dalje, iz pobijane presude (str. 17. do 19.), slijedi da se odluka suda da čita iskaz iz istrage oštećenog kao svjedoka zasniva na utvrđenju da se ovaj svjedok ne može pronaći, o čemu je sud dao iscrpne razloge tj. koje je sve mjere preduzeo kako bi pronašao i osigurao prisustvo ovog svjedoka na glavnom pretresu, a što se sve žalbom branitelja optuženih uopće ne osporava, zbog čega se neosnovnim ukazuju naprijed istaknuti žalbeni prigovori branitelja optuženih.

Nisu osnovani ni žalbeni prigovori branitelja optuženih da sud nije cijenio timski nalaz i mišljenje sudskih vještaka neuropsihijatrijske struke dr. Bravo Mehmedbašić Alma i psihološke struke dr. Fadilpašić Senadina, budući da je sud cijenio taj dokaz, zatim je dao razloge zbog kojeg je prihvatio taj dokaz, i kao što je već navedeno, na osnovu tog dokaza je zasnovao svoj zaključak da su optuženi tempore criminis bili bitno smanjeno uračunljivi. Branitelji optuženih u žalbi taj zaključak prvostepenog suda ne osporavaju.

Bez osnova su i žalbeni prigovori branitelja optuženih da je prvostepeni sud presudom „prekoračio optužbu jer u optužnici ne postoji ono što je sud stavio na teret optuženim tj. ubistvo u pokušaju na štetu [REDACTED], pa na štetu [REDACTED] i mladb. [REDACTED]“, tako da je prema

tvrdnji branitelja optuženih sud učinio „neviđenu bitnu povredu odredaba krivičnog postupka jer je sam nadodao još dva pokušaja ubistva, a što je protivno odredbama KZ FBiH i ZKP FBiH“.

Naime, suprotno tim žalbenim prigovorima branitelja optuženih, u činjeničnom opisu djela iz optužnice (pa tako identično i u činjeničnom opisu djela u izreci pobijane presude), između ostalog, navedeno je „...nakon što je Juraj svojim vozilom prešao u lijevi kolnički trak i došao u poziciju koja je usporedna s vozilom „VW Golf IV“, omogućavajući na taj način svome bratu Ljubi da puca na [REDAKTIRANO], njegovu ženu i dijete, Ljubo je s mjesta suvozača kroz otvoren prozor izvukao cijev automatske puške i usmjerio je u pravcu [REDAKTIRANO] glave, pa kada mu je [REDAKTIRANO] rekao da ne puca, jer su pored njega njegova žena i dijete, svjestan da ih pucanjem iz vatrenog oružja iz neposredne blizine iz vozila u pokretu u pravcu njihovih glava može usmrtiti, pristajući na to, ispalio je najmanje dva hitca, koji ih nisu pogodili, već su prošli neposredno ispred njihovih glava i pogodili gornji dio vozačevih vrata, krov, vjetrobransko staklo i staklo suvozačevih vrata...“. Dakle, neprihvatljivi su žalbeni navodi branitelja optuženih da „u optužnici ne postoji ono što je sud stavio na teret optuženim tj. ubistvo u pokušaju na štetu [REDAKTIRANO], pa na štetu [REDAKTIRANO] i mldb. [REDAKTIRANO]“ i da je „nadodao još dva ubistva u pokušaju“. Pri tome, okolnost da je sud u izreci pobijane presude samo dodao ime i prezime žene i djeteta (koji su navedeni u činjeničnom opisu djela u optužnici) tj. žene [REDAKTIRANO] i djeteta [REDAKTIRANO], jeste zapravo preciziranje činjeničnog opisa predmetnih krivičnih djela koje ga zapravo čini i jasnijim, i ne predstavlja prekoračenje optužbe, pa se suprotni žalbeni prigovori branitelja optuženih ukazuju neosnovanim.

Iz navedenih razloga, neosnovani su žalbeni navodi tužitelja i branitelja optuženih kojim se osporava zakonitost pobijane presude.

Osporavajući pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja u pobijanoj presudi, branitelji optuženih se u žalbi pozivaju na iskaze optuženih iz istrage i pri tome iznose njihovu sadržinu, i to, kako se u žalbi navodi, iskaz osumnjičenog Lauc Ljube koji je dao na zapisnik Županijskog tužiteljstva Široki Brijeg od 19.03.2021. godine i iskaz Lauc Juraja koji je dao na zapisnik Policijske uprave Ljubuški od 11.05.2022. godine. Međutim, iz pobijane presude kao i spisa predmeta proizilazi da ti iskazi nisu izvedeni kao dokazi na glavnom pretresu u prvostepenom postupku. S tim u vezi, odredbom člana 296. stav 1. ZKP FBiH, propisano je da sud zasniva presudu samo na činjenicama i dokazima koji su izneseni na glavnom pretresu, pa kako ti iskazi optuženih Lauc Juraja i Lauc Ljube nisu pročitani i korišteni na glavnom pretresu, onda se ovim žalbenim prigovorima branitelja optuženih ne može dovesti u pitanje pravilnost činjeničnog utvrđenja u pobijanoj presudi.

Nadalje, branitelji u žalbi osporavaju zaključak prvostepenog suda da je optuženi kritične prilike pucao iz automatske puške, navodima da je vještak za mehanoskopska i balistička vještačenja Tomić Robert u svom iskazu na glavnom pretresu naveo „da ne može potvrditi da je prilikom predmetnog događaja pucano iz vatrenog oružja, te da je vještak potvrdio da je moguće da GSR čestice koje su pronađene potiču od nekog prijašnjeg događaja“, pri čemu još u žalbi ukazuju da automatska puška nikada nije pronađena.

Međutim, ovi žalbeni navodi branitelja optuženih, ne mogu dovesti u pitanje pravilnost utvrđenja prvostepenog suda da je kritične prilike iz vozila kojim je upravljao Lauc Juraj, optuženi

Lauc Ljubo pucao iz automatske puške prema oštećenim [REDAKTIRANO], [REDAKTIRANO] i mld. [REDAKTIRANO]

Naime, sud je taj zaključak zasnovao najprije na iskazu oštećene kao svjedokinje [REDAKTIRANO] u kojem je navela da se kritične prilike vozila na mjestu suvozača sa suprugom [REDAKTIRANO] koji je bio na mjestu vozača, i njihovom dvogodišnjom kćerkom, koja joj je sjedila „u krilu“, te su se u jednom trenutku mimoišli sa optuženim Lauc Ljubom i Lauc Jurajem koji su vidjeli da su u autu i ona i dijete, nakon nekoliko trenutaka optuženi su sustigli njihovo vozilo a što joj je potvrdio i suprug, jer ih je vidio u retrovizoru kako mašu automatom. Na pravcu u mjestu Lošće, optuženi su se vozilom pozicionirali paralelno sa njihovim vozilom, u kojem trenutku je vidjela suvozača kako kroz otvoren prozor drži uperenu pušku u njihovom smjeru, potom je njen suprug [REDAKTIRANO] otvorio svoj prozor i povikao „žena i dijete su mi u autu“ nakon čega je kćerku svojim tijelom zaklonila do suvozačevih vrata, da bi potom čula puno uzastopnih pucnjeva (misli oko 20 do 30) i osjetila je metke kako prolaze tačno ispred njihovih glava, njene kose, osjetio se dim, prozor suvozača je pukao i staklo je palo po njima, na kraju tog pravca su stali na proširenje i izišli iz vozila a do njih je došla jedna žena. Dalje je svjedokinja navela u iskazu da je ubrzo nakon toga vidjela optuženog Lauc Ljuba kako zadnjim dijelom automatske puške sa leđa udara u pozadinu glave njenog supruga i tada je mislila da je mrtav, uzela je kćerku u naručje i otrčala u susjednu kuću. Iskaz svjedokinje [REDAKTIRANO] je i po ocjeni ovog suda, u bitnom saglasan sa iskazom iz istrage oštećenog kao svjedok [REDAKTIRANO], koji je još potvrdio da je kritične prilike optuženi Lauc Ljubo pucao u njihovom pravcu sa mjesta suvozača iz automatske puške „kalašnjikov“. Prvostepeni sud je nadalje iskaze oštećenih kao svjedoka doveo u vezu sa iskazima svjedoka [REDAKTIRANO] i [REDAKTIRANO] iz kojih proizilazi da su se kritične prilike kretali vozilom iza vozila marke „Golf“ u kojem su se nalazili oštećeni, te ih je u jednom trenutku preteklo vozilo marke „BMW“ tamno plave boje i koje se potom kretalo uporedo sa vozilom „Golf“, dakle na lijevoj strani, kada se otvorio prozor od suvozača i vidjeli su cijev od puške usmjerenu vodoravno sa suvozačevog mjesta vozila „BMW“ prema staklu vozača „Golfa“, a potom je svjedokinja vidjela na šajbi od „Golfa“ kao da je magla“ iako nije čula pucnje, međutim, svjedok [REDAKTIRANO] je naveo da je čuo više pucnjeva. Dalje iz iskaza ovih svjedoka proizilazi da je svjedokinja [REDAKTIRANO] izašla iz vozila kako bi pomogla osobama u „Golfu“, a [REDAKTIRANO] je nastavio voziti kako bi upisao registarske tablice vozila „BMW“. Svjedoci su dalje saglasno opisali kako su nakon toga došla braća Lauc Ljubo i Lauc Juraj te su udarali mušku osobu koja se nalazila pored „Golfa“. Sud je dalje iskaze navedenih svjedoka doveo u vezu sa zapisnikom o uviđaju i fotodokumentacijom sačinjenom tokom uviđaja, kao i fotografijama iz kojih je vidljivo kako optuženi Lauc Ljubo kritične prilike drži u rukama pušku, te je dao konkretne razloge zbog kojih je ove dokaze prihvatio kao vjerodostojne i na njima zasnovao naprijed navedeni zaključak, a što se sve žalбом branitelja optuženih ne osporava. Stoga, okolnosti da nije pronađena automatska puška i da se, na osnovu tragova sa vozila marke „BMW“ koji su tokom uviđaja izuzeti i koji su bili predmet mehanoskopskog i balističkog vještačenja, vještak balističke struke Tomić Robert nije mogao izjasniti da li ti tragovi potiču iz predmetnog događaja kada je pucao iz automatske puške ili iz nekog drugog događaja, i po ocjeni ovog suda ne mogu dovesti u pitanje vjerodostojnost pomenutih dokaza na osnovu kojih je sud, po nalaženju ovog suda, zasnovao pravilan zaključak da je kritične prilike optuženi Lauc Ljubo pucao iz automatske puške.

Pravilnost činjeničnog stanja utvrđenog u pobijanog presudi ne mogu dovesti u pitanje ni žalbeni navodi branitelja optuženih Lauc Ljube i Lauc Juraja, da optuženi „nisu imali namjeru

počiniti ubojstvo“ i da su se svjedoci koji su prisustvovali predmetnom događaju jasno izjasnili „da su optuženi bili pored oštećenog i da nije bilo govora o pokušaju ubojstva“. Naime, predmetni događaj, kako je to opisano u izreci presude, sastoji se iz dva djela tj. u prvom dijelu je opisano, između ostalog, da su optužni vozilom kojim je upravljao optuženi Lauc Juraj sustigli vozilo u kojem su se nalazili oštećeni i potom je optuženi Lauc Ljubo sa mjesta suvozača iz vozila ispalio hitce iz automatske puške prema oštećenim, koji ih nisu pogodili nego su prošli ispred glava oštećenih i u gornjem dijelu vozačevih vrata vozila u kojem su se oni nalazili, a u drugom dijelu događaja optuženi su vozilom došli do oštećenog, i nakon izlaska iz tog vozila su oštećenom [REDACTED] nanijeli teške tjelesne ozljede, na način kako je to opisano u izreci pobijane presude. Svjedoci [REDACTED], [REDACTED] i [REDACTED] su u iskazima potvrdili navedene činjenice koje se odnose na oba djela predmetnog događaja, a pri tome je netačna žalbena tvrdnja branitelja da su se svjedoci (premda branitelji u žalbi ne preciziraju o kojim svjedocima je riječ) jasno izjasnili „da su optuženi bili pored oštećenog i da nije bilo govora o pokušaju ubojstva“. Također, zaključak o umišljajnom postupanju optuženog Lauc Ljube u odnosu na usmrćenje oštećenih, a optuženog Lauc Juraja u odnosu na pomaganje optuženom Lauc Ljubi u tome, prvostepeni sud je zasnovao na cjelovitoj analizi toka prvog dijela događaja i ocjeni radnji koje su optuženi preduzeli sa svijeću i htijenjem, a o čemu je prvostepeni sud dao određene razloge (str. 22.), koji se žalbom branitelja optuženih ne osporavaju, pa se takav zaključak ne može dovesti u pitanje prostom tvrdnjom da optuženi „nisu imali namjeru počiniti ubojstvo“.

Iz navedenih razloga ovaj sud nalazi da se neosnovano žalbom branitelja optuženih prvostepena presuda pobija zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.

Osporavajući prvostepenu presudu u pogledu odluke o kazni, žalbom tužitelja se samo prigovara da je prvostepeni sud pri odmjeravanju kazne optuženim kao olakšavajuću okolnost cijenio njihovo korektno ponašanje pred sudom, što se ne može vrednovati kao olakšavajuća okolnost, jer je obaveza optuženih da tokom postupka poštuju sud.

Osporavajući prvostepenu presudu u pogledu odluke o kazni, branitelji optuženih prigovaraju da je prvostepeni sud prestrogo odmjerio kazne optuženim i da je pri odmjeravanju kazni propustio cijeniti kao olakšavajuću okolnost, bitno smanjenu uračunljivost optuženih u vrijeme učinjenja predmetnih krivičnih djela.

Ovo žalbeni navodi tužitelja i branitelja optuženih ne dovode u pitanje pravilnost pobijane presude.

Ovo najprije, jer se žalbom tužitelja uopće ne osporava visina pojedinačno utvrđenih kazni za krivična djela za koja su oglašeni krivim i visina jedinstvene kazne koja je izrečena optuženim. Nadalje, iz obrazloženja pobijane presude (str. 22. i 23.), proizilazi da je sud prilikom odmjeravanja kazne od olakšavajućih okolnosti na strani optuženih cijenio da oni nisu do sada osuđivani, njihovo korektno držanje pred sudom, njihove porodične prilike (da su oženjeni i roditelji malodobne djece) kao i da su predmetna krivična djela učinili u stanju bitno smanjene uračunljivosti, dok je kao otežavajuće okolnosti optuženim, prvostepeni sud cijenio izraženu bezobzirnost i upornost optuženih u učinjenju predmetnih krivičnih djela i da je kod oštećenih [REDACTED] i mld. [REDACTED] zbog predmetnog događaja dijagnosticiran akutni stresni poremećaj. Dakle, netačni su navodi branitelja optuženih da sud na strani optuženih nije cijenio kao

olakšavajuću okolnost bitno smanjenu računljivost optuženih tempore criminis, dok su nasuprot toga, tačni žalbeni navodi tužitelja da sud nije mogao cijeniti korektno ponašanje optuženih tokom krivičnog postupku, jer je to zakonska dužnost i očekivano ponašanje optužene osobe. Međutim, ta okolnost, u konkretnom slučaju, nema uticaja na visinu pojedinačno utvrđenih kazni optuženima za predmetna krivična djela i izrečene jedinstvene kazne zatvora optužnim Lauc Ljubi i Lauc Juraju a što se, kao što je već navedeno, u žalbi tužitelja uopće ne osporava, s obzirom na postojanje i značaj ostalih olakšavajućih okolnosti koje je prvostepeni sud cijenio u pobijanoj presudi zajedno sa otežavajućim okolnostima, i kojima je dao odgovarajući značaj. Stoga, naprijed navedenim žalbenim navodima tužitelja i branitelja optuženih nije dovedena u pitanje pravilnost odluke prvostepenog suda kojom je optuženim Lauc Ljubi i Lauc Juraju utvrdio pojedinačne kazne zatvora i izrekao jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od po 7 (sedam) godina i 8 (osam) mjeseci, za koje je prvostepeni sud ocijenio da će se njima ostvariti svrha kažnjavanja iz člana 42. KZ FBiH.

Iz navedenih razloga je ovaj sud, na osnovu člana 328. ZKP FBiH, donio presudu kojom je žalbe tužitelja i branitelja optuženih Lauc Ljube i Lauc Juraja odbio kao neosnovane i prvostepenu presudu potvrdio.

Zapisničarka
Roić Živana, s.r.

Predsjednik vijeća
Čorlija Dragan, s.r.